

Moritz Moszkowski

20 DE STUDII MICI

Op. 91

Pian solo

GRAFOART

CUPRINS:

Studiul nr. 1 în Sol major	Con moto	8
Studiul nr. 2 în Do major	Vivace	10
Studiul nr. 3 în Do major	Vivace	12
Studiul nr. 4 în Fa major	Allegro	13
Studiul nr. 5 în Si bemol major	Tempo animato.	15
Studiul nr. 6 în Mi bemol major	Allegro ma non troppo	17
Studiul nr. 7 în Sol major	Allegro brillante	19
Studiul nr. 8 în Si minor.	Moderato	22
Studiul nr. 9 în Sol major	Commodo	24
Studiul nr. 10 în Sol minor.	Andante con moto.	26
Studiul nr. 11 în Do major.	Allegro ma non troppo	28
Studiul nr. 12 în Do major	Veloce	31
Studiul nr. 13 în Fa minor	Con moto ma non troppo	34
Studiul nr. 14 în Do major.	Animato e leggiero	37
Studiul nr. 15 în Mi bemol major	Allegro non troppo ma molto energico	40
Studiul nr. 16 în Sol minor	Allegro energico	43
Studiul nr. 17 în Mi bemol major	Moderato e cantabile	46
Studiul nr. 18 în La minor	Vivo.	49
Studiul nr. 19 în Mi major.	Presto	52
Studiul nr. 20 în Sol bemol major	Allegro moderato	55

PREFAȚA

Moritz Moszkowski (23 august 1854 - 4 martie 1925) a fost un pianist, profesor și compozitor evreu de naționalitate germană. S-a născut în Sketch Breslau, Silezia germană, la 23 august 1854, și a murit la Paris pe 4 martie 1925. A studiat la Conservatorul din Dresda, Conservatorul Stern și Academia Kullak din Berlin, unde a predat ulterior. Mulți americani au călătorit în Europa pentru a studia cu Moszkowski. Metoda sa de predare a pianului și a digitației, asemănătoare cu a lui Chopin, lua în considerare fiziologia mâinii și topografia claviaturii.

După primul său concert din Berlin în 1873, el a continuat concerteze în Germania și la Paris, unde și-a creat reputația de pianist. În 1897, Moszkowski s-a stabilit la Paris.

Virtuozi precum Rahmaninov, Josef Hoffmann (care a studiat cu Moszkowski), Josef Lhevinne, Vladimir Horowitz și Jorge Bolet l-au inclus întotdeauna în repertoriul lor.

Stilul compozițional al lui Moszkowski se bazează pe stilurile romantice timpurii ale lui Chopin, Mendelssohn și Schumann, dar are propriul său caracter. Pe măsură ce numerele sale de opus au crescut, viziunea lui Moszkowski despre forme a devenit sigură și subtilă, iar conținutul melodic s-a dezvoltat considerabil.

Stilul pianistic al lui Moszkowski este facil, improvizatiile admirabile, iar combinațiile de digitații definesc un cunoscător de geniu al claviaturii, fiind adesea comparat cu Chopin.

În stilul pianistic al lui Moszkowski se remarcă 3 trăsături principale:

- suprapunerea mâinilor, de obicei, stânga peste dreapta, pentru care Moszkowski a fost comparat cu Domenico Scarlatti (vezi Studiul nr. 12, măsurile 39-40, pag. 33);

- alternarea mâinilor în acorduri, acorduri arpeggiate sau octave, efect regăsit și la Liszt (vezi Studiul nr. 11, măsoară 31-34, pag. 30).

Potrivit lui Hutcheson, „Moszkowski reușește întotdeauna să creeze efectul maxim, cu un minim de dificultate.

Aceste 20 de studii scurte, compuse la Paris în jurul anului 1912, sunt admirabil scrise într-un stil abil și sigur. Fermecătoare din punct de vedere melodic, ele se numără printre cele mai bune piese ale sale, dar care necesită o tehnică fină pentru a fi pe deplin eficiente. Ele vizează atingerea obiectivelor tehnice într-un mod plăcut, estetic. Acestea sunt piese de agilitate, care se remarcă prin economia de mijloace și claritatea exprimării muzicale. În aceste studii imaginative, Moszkowski explorează elementele de bază ale tehnicii pianistice folosite în lucrarea sa Studii de virtuositate, Op. 72, dar cu o abordare mai puțin dificilă.

Îndreptat spre cunoașterea unei probleme tehnice specifice, fiecare studiu este conceput pentru a-și exprima un sentiment poetic sau o situație dramatică, dezvoltându-i interpretului abilitatea de a combina tehnicitatea cu expresivitatea.

Tratamentul Moszkowski de pian este idiomatic. El explorează exhaustiv tehnica pianistică în timp ce expune cântând și calitățile lirice ale instrumentului. Cu această abordare, el permite pianistului să își atingă potențialul expresiv deplin. Abordarea fiziologică a pianului se aseamănă cu cea a lui Chopin, dar melodiile sau armoniile nu se aseamănă.

Moszkowski a fost întotdeauna foarte interesat de digitații, insistând ca toți elevii săi să studieze toate gamele cu digitația gamei Do major.

În acest album, autorul a inclus multe digitații, uneori chiar alternative. În această ediție, au fost adăugate digitații suplimentare acolo unde este necesar. Indicațiile de tempo și dinamică au fost ulterior adăugate cu caracter de sugestie.

INDICAȚII METODICE

Nr. 1 în Sol major

Această piesă se concentrează pe dezvoltarea independenței degetelor folosind intervale variate. O melodie este înglobată în prima și a treia șaisprezecime din fiecare grup, până la pasajele cu game din măsurile 17-20. Melodia re apare în ultimul timp al măsurii 20, apoi trece la primele șaisprezecimi din fiecare grup din măsurile 21-22. Păstrați mâinile libere și folosiți o mică rotație a lor, cu excepția pasajelor cu game.

Nr. 2 în Do major

În această piesă, mâna dreaptă este cea care deține, aproape exclusiv, melodia principală, antrenându-se în mișcare conjunctă și disjunctă, împreună cu succesiunea de octave. Exersați pasajele cu șaisprezecimi în tempo rar, cu un ușor staccato, înainte de a le cânta în tempo-ul final. Asigurați-vă că valorile mai lungi de note, de la mâna dreaptă (melodia) sunt atent respectate, în măsurile 10 și 13-16. Acordurile de la mâna stângă se vor executa cu intensitate egală și exact în același timp. Pedala poate fi folosită în cazul acordurilor din măsurile 19-20.

Nr. 3 în Do major

Această piesă inversează activitatea mâinilor din studiul nr. 2 și adaugă melodicitate acordurilor de la mâna dreaptă. Exersați separat mâna stângă, variind tempo-ul și intensitatea, până când se atinge o lejeritate a interpretării.

Nr. 4 în Fa major

În plus față de independența degetelor necesară în execuția șaisprezecimilor, această piesă subliniază interpretarea celor două melodii și a armoniei, simultan la aceeași mână (ca în măsurile 7, 9, 11, 13, 17-24 etc.). Observați cu atenție semnele tenuto din măsurile 33, 34 și 51. Ținând aceste note marcate puțin mai mult decât valoarea lor obișnuită va prelungi ușor măsurile. Asigurați-vă că în măsura 35 veți reveni exact la tempo-ul inițial.

Nr. 5 în Si bemol major

Acest studiu pune accentul pe trecerea degetului mare de la mâna stângă pe sub diferite degete (măsurile 1-5, 11-12, 15-16 etc.). Studiul subliniază, de asemenea, utilizarea degetelor 5 și 1 (sau 2) de la mâna stângă, în succesiune rapidă, pe taste alăturate (măsurile 7, 11, 16 și 21-22). Asigurați-vă că degetul mare rămâne aproape de clape. Unele pătrimi (acorduri) vor suna ca optimile, atunci când se ajunge la tempo-ul indicat (măsurile 1-4, 11-12, 15-16 și 19-20). Faceți un efort deosebit pentru a da notelor în legato valoarea lor reală, în timp măsurile de 5-8, 13-14, 17-18 și 21-23.

Nr. 6 în Mi bemol major

În mare parte din această piesă ambele mâini cântă împreună la distanțe mici, folosind un legato ușor. Se va studia fiecare mână separat. Observați registrul nuanțelor destul de limitat, *piano* - *pianissimo* cu un mic *crescendo* sau *decrescendo* între. Răziți doar în a doua jumătate a măsurii 23.

Nr. 7 în Sol major

Interpretarea în *legato* și *staccato* contrastează frumos în această piesă. Se vor observa micile accente din măsurile de 9, 11 și 13 (mici datorită nuanței *piano* din măsura 9). Pătrimile din măsurile 14 și 29-30 dezvoltă o melodie frumoasă, încorporată în acompaniament. Piesa trebuie să fie puternică și strălucitoare începând cu măsura 29 și până la final.

Nr. 8 în si minor

Con malinconia ne indică faptul că o stare de spirit melancolică ar trebui să pătrundă piesa. Din punct de vedere interpretativ, acest lucru indică faptul că piesa ar trebui interpretată foarte expresiv, cu un ușor rubato. Liniile întrerupte dintre notele vocii de mijloc (măsurile 1-2, 7-8, 21-22 și 26) indică un transfer de voce între mâini; faceți acest transfer cât mai legat posibil. Morendo (măsura 32), indică o atenuare, în care acordul final este ținut până când sunetul a dispărut complet.

Nr. 9 în Sol major

Commodo indică faptul că atât starea de spirit și cât și *tempo*-ul ar trebui să fie confortabile și pe îndelete. Trioletele de la mâna dreaptă asigură o melodie într-un balans minunat, în timp ce celelalte alte note de la dreapta servesc ca acompaniament și ar trebui să fie mai silențioase decât melodia. Această problemă de tehnică este introdusă alternativ între cele două mâini (măsurile 1-8 la mâna dreaptă, 9-12 la mâna stângă etc.). Studiul nu trebuie grăbit; luați-vă timp suficient pentru a vă asigura că melodia este întotdeauna interpretată în mod clar.

Nr. 10 în sol minor

Această piesă este excelentă pentru studierea interpretării melodiei și a acompaniamentului cu aceeași mână. Digiția dată este excelentă pentru a susține indicația *Cantabile*. Exersați pentru început piesa fără pedală. Unele accente de jumătate de pedală pot fi adăugate după dorința pianistului, dar asigurați-vă că nu estompează schimbarea rapidă a armoniilor. Este util să exersați vocile exterioare împreună, înainte de a adăuga vocea interioară. Mâna dreaptă ar trebui să fie, de asemenea, exersată separat.

Nr. 11 în Do major

În acest studiu, melodia este încorporată în acompaniament, ambele care apar la mâna dreaptă. Prima și ultima șaisprezecime din fiecare grup de câte patru, conține minunata și fluida melodie. În cazul măsurilor 27-28, asigurați-vă că fiecare notă de la mâna stângă este cântată la valoarea ei întreagă, fiindcă aceste note întăresc modulațiile de la mâna dreaptă. Încrucșările mâinilor din măsurile 31-32 sunt un mecanism preferat de Moszkowski, așa cum sunt cele de la mâna stângă, din măsurile 33-34.

Nr. 12 în Do major

Acest studiu abordează mai multe probleme tehnice: schimbarea degetelor pe note repetate (măsurile 3-4, 7-8 etc.); intensitatea interpretării (începând cu măsura 3) și melodia inclusă în acompaniament. Procedul preferat de Moszkowski, suprapunerea mâinilor, apare în măsurile 39-40; nota de trecere a mâinii stângi este parte a acompaniamentului și ar trebui să fie integrată în armonie. O ușoară rotație a mâinii drepte va ușura independența degetelor necesară pe tot parcursul piesei.

Nr. 13 în fa minor

Acest studiu se concentrează pe intensitate, în principal portato de la mâna dreaptă juxtapus legato-ului de la mâna stângă. Portato se situează la jumătatea distanței dintre legato și staccato. Creați ușoare diferențieri între acordurile indicate. Staccato are o apariție scurtă în măsurile 39-40, contrastând cu portato de la mâna dreaptă. Observați cu atenție puternicele contraste dinamice din măsurile 47-48 și 49-50 (*forte* \longrightarrow *piano*). Se va observa *legato*-ul din ultimele patru măsuri.

Nr. 14 în Do major

În această piesă, melodia mâinii drepte este redată uneori cu o singură notă, dar apare mai des în intervale armonice sau acorduri (măsurile 1-3 etc.). Întotdeauna evidențiați vocea de sus atunci când sunt două sau mai multe note. Indicația poco stacc. de la mâna dreaptă, de la început, poate fi interpretată, în esență, ca non legato. Indicația *piano subito* din măsura 35 ar trebui să fie redată ca o surpriză prin contrastul cu *forte* din măsurile 33-34.

Nr. 15 în Mi bemol major

Melodia mâinii drepte este înglobată în prima notă a fiecărui grup de șaisprezecimi (măsurile 1-10, 19-26 și 35-42). Melodia trece de la o mână la alta în măsurile 11-13, 15-17, 27-29 și 31-33. Observați că *fortissimo* din măsura 19 rămâne în vigoare până la finalul piesei. Acest *fortissimo* susține indicația *molto energico* de la începutul piesei, făcând acest studiu unul dintre cele mai strălucitoare din întregul opus.

Nr. 16 în sol minor

De-a lungul întregii piese mâinile cântă o octavă desfășurată, cu excepția ultimelor două acorduri din final. Studiul este energic, rapid și conține o serie de contraste dinamice de efect. Piesa amintește editorului de ultima parte a Sonatei si bemol minor, op. 35 de Chopin: straniu și fantomatic cu „vânturi de noapte

vijelioase deasupra cimitirului“ (Anton Rubinstein). Acest studiu poate fi exersat în acorduri simultane:

la început, mâinile separat, apoi împreună. Acest procedeu va evidenția rapid mișcarea armonică a piesei.

Nr. 17 în Mi bemol major

Acest elegant „cântec fără cuvinte” este caracterizat de o melodie lirică condusă de mâna dreaptă, acompaniată de acorduri desfășurate în șaisprezecimi, la mâna stângă. Indicația dulce din prima măsură sugerează că starea de spirit este în principal grațioasă, deci poco rubato. Asigurați-vă că pătrimile de la mâna stângă din măsurile 5-10, 17-21 și 29-38 sunt redată la valoarea lor reală; acest lucru va forma un duet cu melodia mâinii drepte. Observați indicația armonioso (armonios), din măsura 41, care înseamnă, în acest caz, folosirea pedalei. Apăsați complet pedala de amortizare de-a lungul punctului culminant din măsurile 41-43. Cântați postludiul (de la măsura 43 până la final) cât mai legato posibil.

Nr. 18 în la minor

Principala provocare tehnică a acestui studiu este contracția și extensia mâinii. Aceasta este introdusă alternativ la cele două mâini. Al doilea deget al mâinii drepte e foarte des folosit peste și/sau pe sub degetul mare (măsurile 1-15, 25-38 și 43). Este util să exersați mișcarea armonică cu fiecare mână, după cum urmează:

Mâna dreaptă (începând cu măsura 1):

Mâna stângă (începând cu măsura 17):

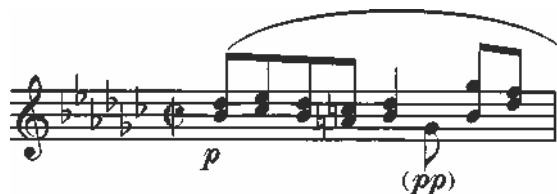
Fiți atenți la alternanța crescendo și diminuendo din măsurile de 10, 12, 25, 26, 27-28 și 40 (mâna stângă).

Nr. 19 în Mi major

Pentru o bună interpretare a acestui studiu este necesară, așa cum e indicat prima măsură, lejeritatea. Succesiunea de terțe și sexte determină contracția și extinderea mâinii în cea mai mare a piesei. Pasaje cromatice și diatonice alternează. Cea mai mare parte a studiului necesită un legato lejer, cu excepția notelor portato și octavelor staccato din măsurile 13-17. În studiu predomină nuanțele liniștite. Construiți armonia cântând prima și a doua șaisprezecime a fiecărui grup împreună, apoi a treia și a patra șaisprezecimi împreună.

Nr. 20 în Sol bemol major

Mozzkowski păstrează pentru final una dintre cele mai bune piese. Această melodie frumoasă, în terțe și sexte, are intercalat ca acompaniament o singură notă, ce trebuie redată cu grijă, în așa fel încât să nu sune ca o melodie de note. De exemplu, în prima măsură (dreapta), se cântă a șasea optime (sol bemol), mai silențios decât restul măsurii. Interpretați după cum urmează:

Același lucru ar trebui făcut și în măsura a doua, unde atât a doua cât și a șasea optime ar trebui să sune ca un acompaniament. Nu grăbiți ritmul, astfel încât vocile interioare în mișcare să poată fi auzite cu ușurință. Indicația de la începutul piesei semplice ma cantando înseamnă simplu, dar într-un stil cantabil. Compozitorul folosește unul dintre procedeele sale preferate (stânga trece peste dreapta), în măsura finală.

20 DE STUDII MICI

Op. 91

Nr. 1

Con moto ♩ = 126

Moritz Moszkowski

(1854 - 1925)

The musical score is written for piano in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of five systems, each with a treble and bass staff. The tempo is marked 'Con moto' with a quarter note equal to 126 beats per minute. The piece begins with a forte (*f*) dynamic. The first system includes fingerings such as 3 1 4 2 and 5 3 in the treble, and 5 3 4 2 3 1 in the bass. The second system continues with similar patterns and includes a triplet in the treble. The third system features a dynamic change to mezzo-piano (*mp*) and includes fingerings like 2 4 and 1 4. The fourth system is marked mezzo-piano (*mp*) and includes a *dim.* (diminuendo) marking. The fifth system is marked piano (*p*) and includes fingerings like 2 1 4 2 and 3 5 4 3 2. The score is highly technical, focusing on finger dexterity and articulation.

Nr. 7

Allegro brillante ♩ = 138

The musical score is written for piano and consists of five systems. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The tempo is marked 'Allegro brillante' with a quarter note equal to 138 beats per minute. The first system is marked *mf* and the fourth system is marked *p*. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings. Fingerings are indicated by numbers 1-5 above or below notes. The piece features complex sixteenth-note passages in the right hand and rhythmic accompaniment in the left hand.

Nr. 9

Commodo ♩ = 108

legato

mp